

מושב שני: תכנון לאומי ארוך טווח

יו"ר המושב: פרופ' שאול קרקובר, אוניברסיטת בן גוריון בנגב, נשיא האגודה הגיאוגרפית הישראלית.

המשתתפים: פרופ' אריה שחר, המחלקה לגיאוגרפיה באוניברסיטה העברית, אלוף (מיל') אורי שגיא, יו"ר מקורות, עמרם קלעג', יו"ר המועצה הארצית לתכנון ולבנייה, נחום איצקוביץ, ראש המועצה האזורית עמק חפר.

מגיב ומסכם: פרופ' שלמה חסון, האוניברסיטה העברית ומכון פלורסהיימר.

פרופ' שאול קרקובר: כל תכנון נבחן, ואין זה משנה אם הוא לטווח ארוך או לטווח קצר, מול הביצוע בפועל. ישראל היא מדינה עתירת תכנון. הרבה מאוד אנשים עוסקים אצלנו בתכנון, ומוסדות חינוך לא מעטים מכשירים מתכננים. יחד עם זאת ישראל היא גם מדינה עתירת ביצוע. ועל כן השאלה המרכזית בהקשר הזה היא: מה קורה בדרך בין התכנון לבין הביצוע. כל מי שמצוי בתכנון יודע כי קיימות בהקשר זה שלוש אי-התאמות: האחת – במידה, השנייה – בדיוק והשלישית – בתזמון, כלומר, מה מידת הביצוע מול התכנון, אם יש סטיות בביצוע מול התכנון ואם הביצוע עומד בלוח הזמנים או מתעכב מאוד, לעתים במשך שנים. מבחינה מחקרית-אקדמית, כאשר באים לבדוק את תחום התכנון מול הביצוע, כאשר קיימת אי-התאמה בין התכנון לביצוע, השאלה היא מי נכשל, ועל מי להטיל את אשמת הכישלון, וגם אם הביצוע היה איטי, כושל, רשלני וכו', או שמא התכנון היה יומרני מדי, אולי לא ריאלי, ואולי מלכתחילה בכלל אי-אפשר היה לעמוד בו.